

GOSPODARSTVENIKU I ISTRAŽIVAČU KOJI JE OVE GODINE U MINNESOTI PROGLAŠEN PODUZETNIKOM GODINE

BORIS MIKŠIĆ LIDER SVJETSKOG FO

Mikšić je počeo raditi na svom američkom snu nakon što mu je prijatelj u New Yorku pomogao da dobije posao u kemijsko-tehnološkoj tvrtki u Minnesoti. Četiri godine proveo je učeći sve o poslu, ali se razočarao u razdoblju nestabilnosti tvrtke. K tomu, on je također bio pun ideja za koje nikad nije dobio priliku da ih iskuša u praksi. Zato je osnovao vlastito poduzeće

Kada bi postojala nagrada za američki san, Boris Mikšić bio bi glavni kandidat da je osvoj. U Americi je došao iz Hrvatske s 37 dolara i trudnom ženom, a onda uspio pokrenuti tvrtku od nule i stvoriti od nje poduzeće s prihodima od 25 milijuna dolara.

Izgradnja tvrtke

Bio je to, u najmanju ruku, rizičan pothvat, ali sve se zav-

ršilo neobično dobro. Boris A. Mikšić razvio je »Cortec Corporation« u poduzeće za kontrolu korozije s nekim zvučnim imenima među klijentima kao što su »Ford Motor Company«, »Motorola« i Američka mornarica. Utemeljen 1997. »Cortec« je postojano rastao pod Borisovim vodstvom. Ipak, Mikšić je održao tvrtku dovoljno hitrom da radi individualno s mušterijama na

Boris Mikšić sa suprugom prijete dodjele nagrade za poduzetnika godine

Boris Mikšić uz paletu svojih proizvoda koji nisu štetni za okoliš

njihovim specifičnim potrebama. »Cortecov« inženjeri redovito razvijaju prototipove u partnerstvu s klijentima sve dok proizvod ne odgovara njihovim potrebama. »Koja je svrha male tvrtke ako ne možeš brzo reagirati?«, pita se Mikšić. »Konkurenciju možemo nadmašiti tako da budemo bliži našoj mušteriji i imamo što manje odbojaca.

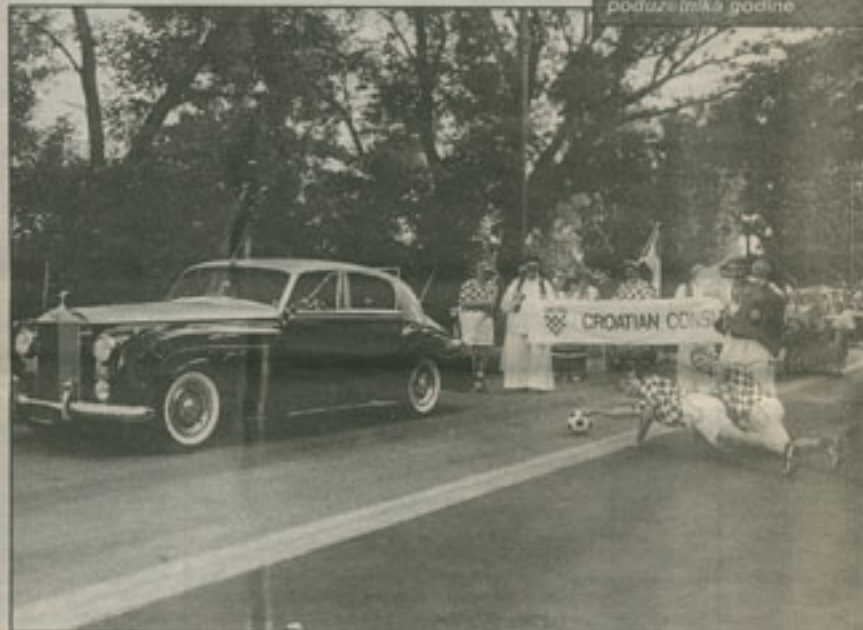
Mikšić je počeo raditi na svom američkom snu nakon što mu je prijatelj u New Yorku pomogao da dobije posao u kemijsko-tehnološkoj tvrtki u Minnesoti. Četiri godine proveo je učeći sve o poslu, ali se razočarao tijekom razdoblja nestabilnosti tvrtke. K tomu, on je također bio pun ideja za koje nikad nije dobio priliku da ih iskuša u praksi. Zato je osnovao vlastito poduzeće. Tri mjeseca Mikšić i njegova supruga vodili su tvrtku na farmi u Hugou u Minnesoti. Izradivali su proizvode u kuhinjskom sudoperu, prerađujući kemikalije mlincem za kavu. Izgledi su mu bili slabi, ali je, ustrajnošću i posvećenošću uslugama za klijen-

te, Mikšićeva tvrtka cvjetala. Postavio si je cilj da godišnje proda proizvode u vrijednosti 100.000 dolara, koji je i ispunio, a zatim je uspio povećavati prodaju 20 posto godišnje.

Prodavao pa kupio

Iako je »Cortec« sada vrlo uspješna tvrtka, nije uvijek sve išlo glatko. Godine 1983. borio se s teškim problemima likvidnosti i Mikšić se odlučio na prodaju. »Sealed Air«, multinacionalna kompanija, pristala je da zadrži Mikšića kao predsjednika odjeljenja »Cortec Division«. Ali dva mjeseca kasnije bio je prisiljen otići.

»S užasom je promatrao kako njegova tvrtka i dalje posrće. «To mi je kidalo srce«, prisjeća se Boris Mikšić. »Bila je to moja tvrtka, moji ljudi. Tvrtka je propadala.« Mikšić je otkupio »Cortec« 1998. i brzo preokrenuo stvari. Kao »Cortecov« zadatka donio je pravilo »20-20-20«: 20 posto rasta, 20 posto novih proizvoda i 20 posto smanjenja troškova svake godine. »Oraž

Boris Mikšić predvodi hrvatsku paradu u organizaciji Generalnog konzulata RH u Minnesoti

HRVATA

Tvornica Borisa Mikšića nalazi se na zemljištu površine 7.000 kvadratnih metara, a planira se i gradnja dvaju novih, specijaliziranih, zdanja

Inače, Boris Mikšić počasní je konzul Republike Hrvatske u Minnesoti, poznat kao uravnoteženi profesionalac, i politika mu nije nešto što ga u životu opterećuje. Imao je odlične kontakte s bivšom vlasti u Hrvatskoj, posebice s predsjednikom Tuđmanom. Današnjoj vlasti isto tako želi svu sreću u razvoju Hrvatske, ali nije zadovoljan njenim odnosom prema iseljeništvu

smo se uskih niša u golemoj industriji koja se bavi problemom korozije i klonili se velikih tvrtki koje su dominirale tržištem», kaže Mikšić. »Nismo htjeli da im prebrzo stanemo na žulj. Sad se s njima natječemo bez pardona.« »Cortex« je proširio djelatnost razvijajući proizvode s dodanom vrijednošću, uključujući sisteme koji produžuju vijek betonske i biološki razgradive ambalaže. »Imali smo sreće - zarađivali smo svaki mjesec, kaže Mikšić. »Uvijek smo se držali jednog principa: usluga

kupcu. Brinuli smo se za kupca, bio on u Des Moinesu ili Tokiju. Dobili su istu uslugu, istu cijenu. Sa svima smo jednako postupali. I dan-danas je tako.«

Iseljenički credo

Kada govorimo o Borisu Mikšiću danas, treba istaknuti da je ove godine u šestom mjesecu proglašen za poduzetnika godine u saveznom državama Minnesota i Dacota. Riječ je o prestižnoj nagradi koja se tradicionalno dodjeljuje za izvanredna poduzetnička dostignuća pojedinaca koji

Roditelji Nina i Stjepan, ponosni na svog nagrađenog sina Borisa

su se iskazali kao uspješni lideri. Naravno, sada slijedi natjecanje na nivou SAD-a, gdje Boris Mikšić također ima dobre izgleda.

Inače, Boris Mikšić počasní je konzul Republike Hrvatske u Minnesoti, poznat kao uravnoteženi profesionalac, i politika mu nije nešto što ga u životu opterećuje. Imao je odlične kontakte s bivšom vlasti u Hrvatskoj, posebice s predsjednikom Tuđmanom. Današnjoj vlasti isto tako želi svu sreću u razvoju Hrvatske, ali nije zadovoljan njenim odnosom prema iseljeništvu. »Hrvatska dijaspora u stvari nije politička, pa čak ni ona koja je u političkim strankama. Njoj je važna samo sloboda i država. Hrvatska država. Ona je u tom

smislu uvijek djelovala, i to je njezina najvažnija karakteristika. Dijaspora će podržati svakoga iz Hrvatske tko želi sačuvati nezavisnost, slobodu i demokraciju. To je njezin credo«, naglašava Mikšić.

Budućnost donosi nove izazove i još mnogo učenja, kaže u svojoj knjizi »Američki san dečaka s Trešnjevke« Boris Mikšić te dodaje: »Sada doista razumijem što znače riječi Winstona Churchilla da uspjeh nikada nije konačan.« A mi završavamo riječima fra Ljube Krasića, koji je za Mikšića rekao da je »jedinstveni čovjek i Hrvat čiji dosanjani san treba biti poseban izazov i poticaj, posebno mladim ljudima, kako u iseljeništvu tako i u Hrvatskoje.

Mario Petrović